

Vragen en antwoorden over warmtelevering en de warmtewet

per 1 januari 2014

Wat is het doel van de warmtewet?	De Warmtewet is een initiatief van de Tweede Kamer om de consument, de verbruiker van warmte, te beschermen. In de warmtewet worden allerlei zaken rondom de warmtelevering geregeld waaronder de prijs die een klant maximaal gaat betalen voor warmte.
Regelt de Warmtewet de gehele warmtemarkt?	De wet richt zich op de bevordering van een betrouwbare en betaalbare warmtelevering aan alle verbruikers van stadswarmte of blokverwarming, met een aansluiting van maximaal 100 kilowatt. Deze verbruikers kunnen niet (eenvoudig) overstappen op bijvoorbeeld gas als energiebron. Dit betekent dat in voorkomende gevallen bijvoorbeeld ook de woningcoöperatie die warmte (door-) levert aan een verbruiker een leverancier is in de zin van de wet.
Wat betekent de wet voor verbruikers met stadswarmte of blokverwarming?	De wet is er gekomen op initiatief van de Tweede Kamer om verbruikers die gebonden zijn aan stadswarmte, en niet vrij zijn om een leverancier te kiezen, extra te beschermen. Verbruikers van stadswarmte of blokverwarming kunnen vertrouwen op toezicht van de overheid als het gaat om voor de verbruiker de meest belangrijke zaken zoals leveringszekerheid, een maximum prijs voor warmte en een betrouwbare levering. Het warmtetarief blijft gebaseerd op het niet-meer-dan-anders-principe en daarmee is de verbruiker nu ook bij wet beschermd tegen hogere prijzen dan verwarming op basis van aardgas. Ook stelt de wet regels omtrent de boekhoudkundige verantwoording.
Wanneer treedt de Warmtewet in werking?	Per 1 januari 2014 is de wet van kracht.
Hoeveel huishoudens in Nederland zijn aangesloten op stadswarmte- en blokverwarming?	Er zijn ongeveer 600.000 huishoudens aangesloten op stads- en blokverwarming. Daarmee maakt stadswarmte ongeveer 4% uit van de warmtevoorziening in Nederland. Gas is de belangrijkste energiebron om huizen en gebouwen te verwarmen.
Wat is stadswarmte?	Stadswarmte is een bijzondere energievoorziening. De meeste mensen in Nederland verwarmen hun woning met aardgas dat in een cv-ketel wordt verbrand. Dit levert ruimteverwarming op en warm tapwater. Bij stadswarmte komt de warmte kant-en-klaar de woning binnen. Stadswarmte is meestal afkomstig van een grote installatie in de buurt, bijvoorbeeld een afvalverbrandingsinstallatie, een elektriciteitscentrale of een ander industrieel proces. In zulke installaties komt veel warmte vrij. Die kun je natuurlijk 'weggooien', via de schoorsteen of het koelwater. Maar je kunt het ook nuttig gebruiken door er woningen en bedrijven in de omgeving mee te verwarmen en warm water mee te maken. Dat gebeurt bij stadswarmte en dat bespaart dus veel energie.
Waarom kan ik eigenlijk geen leverancier kiezen?	Bij stadsverwarming en blokverwarming is er geen landelijk maar een lokaal of regionaal netwerk. Er is vaak één producent die de warmte opwekt. En één distributeur die de warmte levert aan de afnemer. Zij kunnen tot hetzelfde bedrijf horen. U kunt uw warmteleverancier dus niet zelf uitkiezen.
Wat zijn de belangrijke elementen uit de Warmtewet?	<ol style="list-style-type: none">1. Gegarandeerde levering van warmte – ook wanneer productiefaciliteiten of bedrijfsvoering in een bepaalde regio waar stadswarmte geleverd wordt, niet langer rendabel is, zal de leverancier aan zijn leveringsplicht moeten voldoen om de warmtelevering te borgen.

2. Betaalbaarheid van warmte – leveranciers zijn gehouden aan maximale tarieven, gebaseerd op het Niet Meer dan Anders principe (NMDA). Dit wil zeggen dat de totale kosten niet meer mogen bedragen dan in een gassituatie. Zij mogen een redelijk, maar beperkt rendement maken.
3. Betrouwbare levering – leveranciers zijn verplicht tot een storingsregistratie en het melden van langdurige storingen. De leverancier wordt gehouden aan een compensatie aan de gebruiker bij ernstige, onvoorziene, langdurige (langer dan 4 uur) storingen conform de systematiek in de Gaswet.
4. Duurzaamheid – stadswarmte draagt bij aan energiebesparing en reductie van CO₂ emissies. De Warmtewet benoemt het nuttig gebruik van restwarmte. De Wet verplicht tot voorlichting over energiebesparing door de leveranciers.

Wat zegt de wet over een gegarandeerde warmtelevering?

De Warmtewet ziet toe op een gegarandeerde levering van warmte, ook in gebieden waar levering van stadswarmte onder druk staat omdat sprake is van een verouderde energiebron die moet worden vervangen. Ook in deze gevallen is de warmteleverancier verplicht warmte te blijven leveren en zal dus een oplossing moeten vinden, al dan niet in samenwerking met de gemeente.

Wat zegt de wet over betaalbaarheid van warmte?

De Warmtewet beschermt verbruikers van stadswarmte door een maximumtarief in te stellen voor de warmte die zij afnemen. Het gaat hier om verbruikers van stadswarmte, blokverwarming of andere vormen van collectieve warmtelevering zoals warmte- koudeopslag (WKO) of een collectieve warmtepomp. De kosten voor het verbruik van warmte mogen niet hoger zijn dan de maximumprijs die De Autoriteit Consument en Markt (ACM, voorheen de NMa) heeft vastgesteld. Deze prijs bestaat uit een vast bedrag en een bedrag per verbruikte gigajoule. De ACM zal voorts toezicht houden op de rendementen van de warmteleveranciers.

Hoe zit het met de prijs, ga ik straks meer of minder betalen?

De warmteprijs is gebaseerd op de gasprijs en de overige kosten voor het opwekken, transporteren en leveren van aardgas voor warmteopwekking, volgens het Niet-Meer-dan-Anders principe. De Warmtewet stelt jaarlijks het landelijke maximum tarief vast. Of u straks meer of minder gaat betalen ligt aan uw persoonlijke situatie, het is niet mogelijk daar algemene uitspraken over te doen.

Zo hanteert de ACM in de berekening voor het bepalen van dit maximum tarief een vastrechtcomponent die gemiddeld hoger kan liggen dan nu het geval is, de verbruikscomponent zal dan lager zijn.

De leveranciers mogen de vaste en de variabele componenten in hun leveringstarief laten variëren mits de totale uitkomst niet hoger is dan het maximum van beide componenten in de ACM berekening.

Betaalt elke verbruiker in Nederland nu hetzelfde tarief?

Er is sprake van een door de ACM vastgesteld landelijk maximum tarief. Dit betekent echter niet dat elke leverancier hetzelfde tarief hanteert; het is immers een maximum tarief en de leverancier kan ervoor kiezen om daar onder te blijven. Ook kan een leverancier ervoor kiezen om bij de verschillende projecten verschillende tarieven te hanteren.

Hoe zit het met servicekosten?

Omdat blokverwarming ook onder de Warmtewet valt, zal ook daar het maximumtarief voor gaan gelden. Dit betekent ook dat verhuurders op een andere manier de servicekosten moeten afrekenen. De maximumprijs wordt namelijk bepaald over het daadwerkelijke verbruik en de meeste blokverwarmingen worden per eenheid afgerekend. Daarom moeten leveranciers op verzoek individuele meters plaatsen en waar dat niet kan moet worden

omgerekend naar het aandeel in het totale verbruik per eenheid.

Ziet mijn rekening er dadelijk anders uit?

U zal nog steeds een maandelijks voorschotrekening ontvangen en één keer per jaar een jaarafrekening. De afrekening zal net als nu bestaan uit: vastrecht en warmteverbruik en eventuele overige kosten.

Wat zegt de wet over betrouwbare levering?

Alle verbruikers van stadswarmte hebben recht op:

- Een gespecificeerde rekening minstens eenmaal per jaar
- Uitkering van een compensatie in geval van een onvoorziene, ernstige langdurige storing. Leveranciers zijn verplicht tot storingsregistratie. Op basis hiervan kan de leverancier overgaan tot compensatie in geval van een onvoorziene langdurige ernstige storing.

Problemen met tarief stadsverwarming?

Bent u het niet eens met het tarief dat u moet betalen? Dan kunt u uw warmteleverancier schriftelijk om uitleg vragen. Komt u er samen niet uit, neem dan contact op met de Geschillencommissie Energie.

Wat zegt de wet over energiebesparing?

Leveranciers worden geacht hun verbruikers voor te lichten over energiebesparing.

Waarom mogen er geen correctiefactoren meer worden toegepast bij kosten verdeelmeetsystemen?

De gedachte hier achter is dat iedereen inzicht in zijn eigen, werkelijke energieverbruik moet krijgen en ook op dat eigen verbruik afgerekend moet worden. Dit betekent dan ook dat correcties voor woningen aan de buitenrand van een complex niet meer zijn toegestaan. Wanneer deze woningen een eigen gas- of warmtemeter zouden hebben zouden ze ook worden afgerekend op hun eigen, werkelijke energieverbruik.